

CZYM JEST ODPUST ?

Odpust jest to darowanie przed Bogiem kary doczesnej za grzechy zgładzone co do winy. Dostępuje tego każdy chrześcijanin odpowiednio usposobiony i pod pewnymi określonymi warunkami.

Każdy grzech pociąga za sobą karę. **Grzechy ciężkie**-karę wieczną i **grzechy lekkie**- karę doczesną.

Kara wieczna, jest to kara piekła ognistego. Kary doczesne są to te kary, które Bóg może skazać za życia lub w czyśćcu.

Kary doczesne nawet przy wyspowiadaniu się z grzechu pozostają.

Niwelowaniu lub pomniejszaniu kar doczesnych służą **ODPUSTY**. Gdy ktoś otrzyma odpust zupełny może wszystkie kary na które zasłużył zniwelować (usunąć) albo część tej kary jeśli otrzymał odpust częściowy. Odpusty dotyczą wyłącznie kar czasowych za grzechy już wyspowiadane. Zatem, odpusty spowiedzi nie zastępują ani nie zachęcają do grzeszenia.

Zatem co należy zrobić, żeby otrzymać odpust?

Trzeba oczywiście być ochrzczonym członkiem Kościoła katolickiego i nie ekskomunikowanym, trzeba mieć intencję uzyskania odpustu, wykonać jakąś praktykę i być w stanie łaski uświęcającej. Odpust możemy uzyskać za siebie samego albo za dusze w czyśćcu cierpiącą. Zatem nie można ofiarować odpustu za osobę żyjącą. Każdy musi sam właśnie winy ponieść.

Jest 6 warunków uzyskania odpustu zupełnego:

1. Ogólna intencja uzyskania odpustu
2. Stan łaski
3. Komunia Św. w dniu uzyskania odpustu
4. Zerwanie z grzechem i brak przywiązania do grzechów lekkich
5. Odmówienie modlitwy w intencjach Ojca Św. w dniu uzyskania odpustu
6. Wykonanie czynności związanej z odpustem w danym dniu.

Intencja uzyskania odpustu

Aby uzyskać odpust trzeba mieć intencję jego uzyskania czyli trzeba wzbudzić w sobie pragnienie jego uzyskania i ofiarować go za swoje grzechy lub dusze w czyśćcu cierpiące. Wystarczy raz dziennie wzbudzić tę intencję.

Stan łaski

Aby uzyskać odpust trzeba być w stanie łaski uświęcającej, ponieważ Pan Bóg wysłuchuje sprawiedliwych, (czyli usprawiedliwionych), którzy są w stanie łaski lub inaczej „łączności z Bogiem”. Tu zapewne zadawaliście sobie często to pytanie: Ile dni po spowiedzi możemy uzyskać odpust zupełny?

W dawnych przed soborowych modlitewnikach mówiło się o 8 dniach od spowiedzi. Dlatego też zachęcano do częstej spowiedzi. Dziś nie jest to tak sprecyzowane, jednak z całą pewnością mogłabym powiedzieć, że po dłuższym okresie osadza się na nas kurz grzechów lekkich. Panie napewno wiedzą jak po sprzątaniu wszystko pięknie świeci, niestety już po kilku dniach osiada się kurz. Tak też jest z naszą duszą. Więc 8 dni powiedziałabym jest to ta bezpieczna granica, kiedy możemy uzyskać odpust zupełny, ale jest jeszcze cała gama odpustów lekkich (niezapominajmy). Czyli widzicie, że musimy być tak czysti i sterylni (wprost) jak chirurg do operacji. Możemy być przez dłuższy czas w stanie łaski uświęcającej, ale to nie znaczy, że jesteśmy aż tak czysti, żeby otrzymać odpust zupełny.

Najtrudniejszym warunkiem uzyskania odpustu zupełnego jest chyba punkt 4 czyli **brak przywiązania do jakiegokolwiek grzechu lekkiego**. Jeśli na przykład ktoś jest łakomy i ma słabość podjadania: powiedzmy słodczy między posiłkami. Doskonale o tym wie, ale dalej tak robi, bo to lubi. Macha ręką, przecież za to się do piekła nie pójdzie, ale to jest najlepszy przykład przywiązania do grzechu lekkiego. Wiemy o tym i wiemy, że tak postępować nie powinniśmy, ale lubimy to. Nie tracimy przez to łaski uświęcającej, ale tracimy tę sterylną czystość. I taka osoba nie będzie zdolna do uzyskania odpustu zupełnego, bo jest przywiązana do jakiejś rzeczy, która w konsekwencji prowadzi do grzechu. Czyli-wiem, że nie powinnam, ale lubię.... Cukierki, to oczywiście jeden tylko przykład, ale jest mnóstwo różnych drobiazgów z naszego życia, które lubimy i nie chcemy się ich wyrzec. Mogą to być także zmysłowe przyjemności, czasami tylko dozwolone przez prawo, ale nie pochwalane i zalecane. Właśnie przez takie drobiazgi nie jesteśmy zupełnie święci i przez to nie możemy uzyskać odpustu zupełnego. Pewna mistyczka, która opisuje sprawy czyścica i dusz czyścicowych mówi, że niewiele osób jest w stanie uzyskać odpust zupełny. Właśnie przez to przywiązanie do tych drobiazgów, które wydają się nam ludziom tak błache. Starajmy się jednak, jak to tylko możliwe uzyskiwać te odpusty. Nawet jeśli nie możemy uzyskać odpustu zupełnego, to przecież jest cała gama *odpustów cząstkowych*, które też możemy ofiarować za siebie lub dusze w czyścicu cierpiące.

Punktem piątym jest modlitwa w intencjach Ojca Św. po każdej modlitwie do odpustu jest dopisana np. Ojcze Nasz..., Zdrowaś Maryja... Wierze w Boga...i inwokacja do Matki Bożej. W intencjach papieskich zakładamy, że papież jest katolikiem, modli się o przezwyciężenie herezji, rozszerzenie wiary, nawrócenie

heretyków, grzeszników i innych pobożnych intencjach. Spełniamy tu czynności formalne, nie jest istotne o co dokładnie modli się papież. Punkt szósty: czynność związana z odpustu w danym dniu np.: nawiedzenie cmentarza, nawiedzenie świątyni itp. Nie jest konieczne zachowanie chronologiczne wszystkich punktów, ale jest zalecane, żeby wszystkie zostały wykonane w jednym dniu. Także kochani „ładujmy sobie te liczniki”, że tak powiem bo potem będziemy płakać, bo miłosierny ale sprawiedliwy Bóg będzie chciał żebyśmy zadośćuczynili za wszystkie grzechy, które popełniliśmy. I tak, ta kara będzie lżejsza niż na to zasłużyliśmy, ale będzie na tyle dotkliwa, że w czyścicu będziemy żałowali każdej straconej okazji.

Wigilia Wszystkich Świętych jest tym wyjątkowym dniem uzyskania odpustów za zmarłych.

Dlaczego wogóle wymagana jest jakaś czynność i czy nie wystarczy to, że jestem w stanie łaski uświęcającej.

Ponieważ ja odpustu nie generuje sam, ale korzystam ze skarbcza kościoła „TEZAURUS ECLESIE”, który składa się z zasług zadość czynionych Chrystusa Pana, Najświętszej Maryi Panny i Wszystkich Świętych. Zatem mówiąc potocznie „Oni: na to pracują, a także ja każde swoje cierpienie lub uświęcenie mogę do tego skarbcza dodać aby zadośćuczynić grzechom świata i generować świętość dla tych, którzy chcą z tego skarbcza korzystać.

Ten skarbiec jest niewyczerpalny. Jest to niewyczerpane konto powiększone przez zasługi ziemskiego i niebiańskiego kościoła, z którego udzielać łaski pomniejsza

kar duszom w czyścicu cierpiącym, a także ofiarować we własnej intencji. I dlatego też niektórzy święci mieli tak ciężkie życie ponieważ i przez to mają jeszcze większe miejsce w niebie. Pamiętali nie tylko o sobie i chętnie cierpieli nie tylko za własne grzechy ale też za czyjeś.

A kto ma klucze do tego skarbcza?

Klucze ma oczywiście każdorazowy, prawidłowo wybrany Papież, który ustala i znosi odpusty tak jak chce na pożytek wiernych. Tę prawdę zakwestionował w wigilię Wszystkich Świętych Martin Luter. To jest dzień buntu Lutra, który zanegował tą prawdę, że papież ma prawo ustanowić odpusty i znosić je według swojego uznania.

Czym jest odpust za zmarłych?

Jest to przekazanie duszy zmarłej w czyścicu cierpiącej łaski, której żywy dla niej zyskuje, bo dusza w czyścicu nic już dla siebie uczynić nie może. Zasługi zdobywamy tylko za życia a po śmierci mamy tylko nadzieję, że będziemy w czyścicu i że coś od żywych ze skarbcza zasług Kościoła do nich skapnie. Duszom czyścicowym, za które się nikt nie modli kapnie najmniej albo tylko raz w roku, kiedy w drugi dzień w wspomnieniu wszystkich zmarłych kaplan aplikuje w intencji wszystkich dusz w czyścicu cierpiących. Od 1-go do 8-go listopada nawiedzamy cmentarz, żeby uzyskać odpust zupełny, raz dziennie za jakąś duszę i oczywiście musimy spełniać wszystkie warunki potrzebne nam do uzyskania takiego odpustu.

Natomiast w pozostałych dniach od 9-go listopada do końca roku i cały następny rok, aż do 1-go listopada są inne zasługujące uczynki, które także mogą nam wyjednać odpust zupełny np. Adoracja Najświętszego Sakramentu przez pół godziny, odmówienie jednej części różańca w kościele, w kaplicy publicznej z rodzinną lub społeczności zakonnej. Czytanie lub słuchanie Pisma Św. przez pół godziny, odprawienie Drogi Krzyżowej i inne praktyki religijne. (patrz-załącznik)

Na ile odpusty pomagają duszom czyścicowym?

To zależy od 4 kryteriów:

1. Od stanu łaski i świętości osoby odpust ofiarującej
 2. Od rodzaju odpustu. Oczywiście tu jest, że odpust całkowity jest skuteczniejszy od odpustu cząstkowego.
 3. Od grzeszności duszy czyścicowej w chwili śmierci oraz od skutków jej czynów. Im grzeszniejsza dusza tym więcej się trzeba za nią modlić.
- Według niektórych teologów dusza tak długo w czyścicu przebywa, aż ustaną skutki jej grzechów. Co może trwać bardzo długo. Dlatego ważne jest odpuścić wszystkie zatargi jakie dusza miała, kiedy umarła. Dobrą praktyką jest proszenie o odpuszczenie grzechów duszy osoby zmarłej na pogrzebach przez powiedzmy członka rodziny w czasie mowy pogrzebowej. Ważne jest odpuścić i zapomnieć wszystkie zatargi, bo dusza ta będzie w czyścicu krócej przebywała. A osoba, która nie odpuści i nie przebaczy będzie też większą w przyszłości ponosić karę. Dlatego

kochani odpuszczajmy chętnie, bo oni już na sądzie Bożym wiedzą jaka jest prawda.

4. Od woli Bożej jak długo dana dusza w czyścicu będzie przebywać. Tak długo, jak Bóg uzna za stosowne. Zatem wbrew woli Bożej nikogo z czyścica wyciągnąć nie można ani Pana Boga przechytrzyć.

I tak powiedzmy, jeśli ktoś jest bardzo bogaty i zapisuje w testamencie tysiąc mszy za siebie, to nie jest to takie proste, bo ludzie bogaci byliby uprzewilejowani w tym wypadku, a tak nie jest. Nie znaczy to, że nie powinniśmy tych mszy zamawiać, jednak jak mistycy mówią im więcej ktoś się za życia modlił (zwłaszcza za dusze w czyścicu cierpiące) tym więcej potem będzie mógł od żyjących tych łask w czyścicu uzyskać.

Pan Jezus powiedział św. Małgorzacie Marii Alacoque, że *owoce wszystkich mszy świętych odprawianych za pewną duszę przebywającą w czyścicu aplikowane są nie jej samej ale tym, którym ona za życia skrzywdziła. Ta osoba natomiast posiedzi długo jeszcze w czyścicu, bo taka jest wola Boża.*

Co prawda są to prywatne objawienia, ale zgodne z nauczaniem Kościoła i uznanej świętej. Tak, więc kochani Pana Boga nie przechytrzymy i nie przekupimy, chociaż modlić się i różne dobre uczynki robić cały czas trzeba. Korzystajmy więc kochani z tego wielkiego daru miłosierdzia i w nadchodzących dniach od 1-go do 8-go listopada ofiarujmy uzyskane odpusty za dusze w czyścicu cierpiące.

Amen.

Opracowanie: Małgorzata Hudson-16.10.2017

**„Ojcie Przedwieczny, spójrz okiem miłosierdzia na dusze w
czyśćcu cierpiące, a które są zamknięte w najlitościwszym
Sercu Jezusa. Błagam Cię przez bolesną mękę Jezusa,
Syna Twego, i przez całą gorycz, jaką była zalana Jego
przenajświętsza dusza, okaż miłosierdzie swoje duszom,
które są pod sprawiedliwym wejrzeniem Twoim;
nie patrz na nie inaczej, jak tylko przez rany Jezusa,
Syna Twego najmilszego, bo my wierzymy,
że dobroci Twojej i litości liczby nie masz.”
Św. Faustyna (Dz. 1227)**

Załącznik

ODPUSTY JAKO WIELKI DAR MIŁOSIĘRDZIA BOŻEGO

Pan Jezus bardzo pragnie, abyśmy w drodze ku wieczności, czerpali ze skarbów Bożego Miłosierdzia już tu na ziemi. Tymi skarbami są: **ufność w Boże Miłosierdzie, korzystanie z sakramentów św. oraz korzystanie z odpustów zupełnych.** Przesyłam Wam, Kochani, wykaz odpustów zupełnych. Wykaz jest niekompletny, ale z pewnością Wam wystarczy. Zachęcam i przynaglęm: warto z tych skarbów korzystać, ponieważ życie jest wyjątkowo krótkie, a przed nami cała upragniona wieczność.

Uzyskiwanie odpustów przez wiernych w Kościele katolickim ma wielowiekową już tradycję. **Odpust zupełny** jest to darowanie człowiekowi przez Boga wszystkich kar doczesnych, należnych za grzechy odpuszczone już co do winy w sakramencie pokuty. Kto uzyska odpust zupełny dla siebie uniknie kar czyszczeniowych. Kto uzyska odpust zupełny za zmarłych - ratuje dusze z czyśćca.

Odpusty zupełne, które można zyskiwać codziennie:

1. **Za pobożne odmówienie cząstki Różańca Świętego**, w sposób ciągły, z rozważaniem tajemnic różańcowych, w kościele albo w kaplicy albo rodzinie albo we wspólnocie zakonnej, we wspólnocie wiernych, zwłaszcza gdy wiele osób gromadzi się w jakimś szlachetnym celu (n. 17, § 1, 1o).
2. **Za czytanie Pisma Świętego** z czcią należną Słowu Bożemu i na sposób lektury duchowej przynajmniej przez pół godziny z tekstu zatwierdzonego przez władzę kościelną (n. 30, § 1). Kto nie może czytać osobiście, wystarczy gdy słucha czytającego nawet przez środki audiowizualne (n. 30, § 2).
3. **Za nawiedzenie i adorowanie Najświętszego Sakramentu przez pół godziny** (n. 7, § 1, 1o).
4. **Za pobożne odprawienie Drogi Krzyżowej** - przed stacjami prawnie erygowanymi - połączone z rozważaniem Męki i Śmierci Chrystusa - i przechodzeniem od stacji do stacji; w publicznym odprawianiu wystarczy przechodzenie prowadzącego (n. 13, 2o). Prawnie przeszkodzeni mogą przez kwadrans czytać i rozważać Mękę Pańską (n. 13, 2o, 1).
5. **Za pobożne odmówienie Koronki do Miłosierdzia Bożego** w kościele lub kaplicy wobec Najświętszego Sakramentu publicznie wystawionego lub przechowywanego w tabernakulum. Jeżeli wierny z powodu choroby lub innej słusznej racji nie może wyjść z domu, ale odmówi Koronkę do Miłosierdzia Bożego z ufnością i z pragnieniem miłosierdzia dla siebie oraz gotowością okazania go innym, pod zwykłymi warunkami również zyskuje odpust zupełny (Dekret Penitencjarii Apostolskiej z dnia 12.01.2002 dotyczy całego terytorium Polski).

WARUNKI UZYSKANIA ODPUSTU:

1. **Wykluczyć wszelkie przywiązanie do jakiegokolwiek grzechu, nawet powszedniego (dyspozycja).**
2. Wykonać czynności obdarzone odpustem.
3. Wypełnić trzy warunki:
 - a. Spowiedź sakramentalna lub bycie w stanie łaski uświęcającej.
 - b. Przyjęcie Komunii Świętej.
 - c. Odmówienie modlitwy w intencjach Ojca Świętego. Modlitwą w intencjach Ojca Świętego może być "Ojcze nasz" i "Zdrowaś".

Jeżeli jest brak pełnej dyspozycji wykluczenia upodobania do jakiegokolwiek grzechu, odpust będzie tylko cząstkowy.

1. Odpust zupełny można uzyskać tylko jeden raz w ciągu dnia. **Drugi raz można uzyskać odpust zupełny tego samego dnia w godzinę śmierci.**
2. Ilekroć do zyskania odpustu przepisane jest nawiedzenie kościoła lub kaplicy, wówczas należy tam odmówić pobożnie modlitwę "Ojcze nasz" i "Wierzę w Boga".

3. Osobom, które są prawnie przeszkodzone i dlatego nie są w stanie spełnić tego, co jest nakazane do uzyskania odpustu, **spowiednicy mogą dokonać zamiany** zarówno przepisanego czynu (dzieła) odpustowego jak i warunków zwykłych.

Odpusty zupełne, które można uzyskać w oznaczonych dniach:

1. Za pobożne, publiczne odmówienie hymnu *O Stworzycielu Duchu* (Veni Creator) w dniu 1 stycznia i w uroczystość Zesłania Ducha Świętego (odpust cząstkowy za pobożne odmówienie tego hymnu w inne dni).
2. Za pobożne odmówienie po przyjęciu Komunii św. modlitwy "Oto ja" przed obrazem Pana Jezusa Ukrzyżowanego, w każdy piątek Wielkiego Postu (za odmówienie tej modlitwy w inne dni roku w podobnych warunkach - odpust cząstkowy).
3. Za pobożne i uroczyste odmówienie "Przed tak Wielkim Sakramentem" z wezwaniem i modlitwą w Wielki Czwartek i w uroczystość Bożego Ciała (w innych okolicznościach - cząstkowy).
4. Za pobożny udział i ucałowanie Krzyża w Wielki Piątek.
5. Za odmówienie w jakiegokolwiek używanej formule przyrzeczeń Chrztu Świętego:
 - a. w czasie nabożeństwa w wigilię Wielkanocy
 - b. w rocznicę chrztu (w inne dni - odpust cząstkowy.)
6. Za pobożne, publiczne odmówienie aktu wynagrodzenia "Jezu Najśłodczy" w uroczystość Najświętszego Serca Pana Jezusa (inne dni - odpust cząstkowy).
7. Za pobożne ucałowanie przedmiotu kultu religijnego (krzyża, różańca, szkaplerza, medalika) poświęconych przez papieża lub biskupa, oprócz odpustów cząstkowych, wierny może uzyskać odpust zupełny w uroczystość Apostołów Piotra i Pawła, gdy odmówi dodatkowo wyznanie wiary.
8. Za pobożne publiczne odmówienie aktu oddania się rodzaju ludzkiego Jezusowi Chrystusowi w uroczystość Chrystusa Króla (w inne dni odpust cząstkowy).
9. Za pobożne nawiedzenie cmentarza i równocześnie pomodlenie się za zmarłych, chociażby tylko w myśli, w dniach od 1 do 8 listopada, można codziennie uzyskać odpust zupełny, który można ofiarować jedynie za zmarłych.
10. Za pobożne nawiedzenie kościoła lub kaplicy oraz odmówienie "Ojcze nasz" i "Wierzę w Boga" w Dniu Zaduszny. Odpust ten można ofiarować tylko za zmarłych.
11. Za publiczne odmówienie hymnu "Ciebie Boże wysławiamy" w ostatni dzień roku jako podziękowanie Panu Bogu za otrzymane łaski (za podziękowanie w inne dni - odpust cząstkowy).
12. Za przyjęcie Pierwszej Komunii Św., albo za pobożny udział w ceremonii Pierwszej Komunii Św.
13. Odpustu zupełnego może dostąpić kapłan, który odprawia I Mszę św. i wierni, którzy w niej uczestniczą.
14. Za udział z pobudek religijnych w uroczystym nabożeństwie eucharystycznym, odbywanym na zakończenie Kongresu Eucharystycznego.
15. Za odprawienie rekolekcji przynajmniej przez 3 dni.
16. Za pobożny udział w kilku naukach misyjnych i uroczystym ich zakończeniu.
17. Za przyjęcie z pobożnym usposobieniem błogosławieństwa papieskiego "Urbi et Orbi" (nawet przez radio lub telewizję, byleby wierny pobożnie śledził same obrzędy). Także przyjęcie chociażby przez radio lub telewizję błogosławieństwa papieskiego udzielonego przez biskupa..
18. Za udział w nabożeństwie podczas pasterskiej wizytacji.
19. Za nawiedzenie kościoła parafialnego w dniu święta tytularnego i w dniu 2 sierpnia (Matki Boskiej Anielskiej).
20. Za pobożne nawiedzenie kościoła lub ołtarza w dniu jego konsekracji.
21. Za pobożne nawiedzenie kościoła lub kaplicy zakonnej w dniu święta Założyciela zakonu.

22. Jeżeli nie ma kapłana, który udzieliłby umierającemu sakramentów i odpustu zupełnego, to Kościół mu je udzieli w momencie śmierci, **jeżeli jest odpowiednio dysponowany** i o ile za życia miał zwyczaj odmawiania jakichkolwiek modlitw. Do uzyskania tego odpustu chwalebna jest rzeczą posługiwać się krucyfiksem lub krzyżem. Taką **odpowiednią dyspozycją** w godzinie śmierci jest stan łaski uświęcającej i wolność do przywiązania do jakiegokolwiek grzechu, nawet lekkiego.

Kościół zachęca wiernych, aby ofiarowali uzyskiwane odpusty za zmarłych, przez co uzyskają odpust zupełny dla siebie w godzinie śmierci. Należy pamiętać, że odpusty zupełne jak i cząstkowe można uzyskać tylko za siebie lub za zmarłych, nie można ich natomiast ofiarować za żywych.

Z DZIENNICZKA ŚW. FAUSTYNY

„W pewnej chwili usłyszałam te słowa: córko Moja, mów światu całemu o niepojętym miłosierdziu Moim. Pragnę, aby **święto miłosierdzia** było ucieczką i schronieniem dla wszystkich dusz, a szczególnie dla biednych grzeszników. **W dniu tym otwarte są wnętrzości miłosierdzia mego, wylewam całe morze łask na dusze, które się zbliżą do źródła miłosierdzia mego; która dusza przystąpi do spowiedzi i Komunii św., dostąpi zupełnego odpuszczenia win i kar; w dniu tym otwarte są wszystkie upusty Boże, przez które płyną łaski; niech się nie lęka zbliżyć do mnie żadna dusza, chociażby grzechy jej były jako szkarłat.** Miłosierdzie moje jest tak wielkie, że przez całą wieczność nie zgłębi go żaden umysł, ani ludzki, ani anielski”. I dalej Pan Jezus dodaje: „**Nie zazna ludzkość spokoju, dopóki nie zwróci się do źródła miłosierdzia mego**”.

„Wiem usłyszałam głos podczas odmawiania tej koronki: O, jak wielkich łask udzielił duszom, które odmawiać będą tę koronkę, wnętrzości miłosierdzia mego poruszone są dla odmawiających tę koronkę. Zapisz te słowa, córko moja, mów światu o moim miłosierdziu, niech pozna cała ludzkość niezgłębione miłosierdzie moje. **Jest to znak na czasy ostateczne, po nim nadejdzie dzień sprawiedliwy.** Póki czas, niech uciekają [się] do źródła miłosierdzia mego, niech korzystają z krwi i wody, która dla nich wytrysła. O dusze ludzkie, gdzie się schronicie w dzień gniewu Bożego? Uciekajcie teraz do źródła miłosierdzia Bożego. O, jak wielką widzę liczbę dusz — widzę — [które] uwielbiły miłosierdzie Boże i śpiewać będą pieśń chwały na wieki. **Pragnę, aby czczono miłosierdzie moje, daję ludzkości ostatnią deskę ratunku — to jest ucieczkę do miłosierdzia mego**”.

„Niech pokładają nadzieję w miłosierdziu Moim najwięksi grzesznicy. Oni mają prawo przed innymi do ufności w przepaść miłosierdzia mego. Córko Moja, **pisz o Moim miłosierdziu dla dusz znękanych.** Rozkosz Mi sprawiają dusze, które się odwołują do Mojego miłosierdzia. Takim duszom udzielam łask ponad ich życzenia. Nie mogę karać, choćby ktoś był największym grzesznikiem, jeżeli on się odwołuje do Mejej litości, ale usprawiedliwiam go w niezgłębionym i niezbadanym miłosierdziu Swoim. **Napisz: nim przyjdę jako Sędzia sprawiedliwy, otwieram wpierw na oścież drzwi miłosierdzia Mojego. Kto nie chce przejść przez drzwi miłosierdzia, ten musi przejść przez drzwi sprawiedliwości Mojej**”.

„Napisz to: **nim przyjdę jako Sędzia sprawiedliwy, przychodzę wpierw jako Król miłosierdzia.** Nim nadejdzie dzień sprawiedliwy, będzie dany ludziom znak na niebie taki. **Zgaśnie wszelkie światło na niebie i będzie wielka ciemność po całej ziemi.** Wtenczas nkaże się znak krzyża na niebie, a z otworów, gdzie były ręce i nogi przebite Zbawiciela, [będą] wychodziły wielkie światła, które przez jakiś czas będą oświecać ziemię. **Będzie to na krótki czas przed dniem ostatecznym**”.